

Jakub Peterka: DÍLNÝ LETNÁ / Bakalářská práce

Fakulta architektury ČVUT v Praze, Ústav navrhování I.

Ateliér: Novotný – Koňata – Zmek / Vedoucí práce: Ing. Tomáš Novotný

Školní rok 2018-2019, letní semestr

Oponentní posudek

Obecně

Předmětem bakalářské práce bylo rozšíření Národního technického muzea na dosud volné části muzejního areálu, a to formou dostavby nové, samostatně stojící budovy ve východní části pozemku. Funkční náplň nové budovy vyplynula z analýzy potřeb a navazujícího možného rozšíření muzea, byla však redukována s ohledem na charakter bakalářské práce. K hlavním úkolům studenta patřilo vyřešení urbanistického kontextu nové budovy, odpovídající architektonické ztvárnění průčelí, vyřešení prostorového rozvržení jednotlivých funkčních celků a v neposlední řadě převedení architektonického řešení celku až na úroveň klíčových stavebních detailů nové budovy.

Urbanistické souvislosti

Předložená práce velmi dobře reaguje na charakter hraničního území mezi souvislou blokovou zástavbou Letné s nájemnými bytovými domy a plochou kultivované zeleně v Letenských sadech, s dominantní funkcí rekreační. Jednoduchou, přiměřeně výraznou hmotovou kompozicí vytváří kultivovaný přechod mezi těmito dvěma prostředími, přičemž nová budova respektuje svými proporcemi a půdorysnou stopou historickou Babuškovu budovu Národního technického muzea. S terénem, klesajícím poměrně prudce východním směrem, pracuje posluchač citlivě a návrhem dvou velkých vodorovných piazzett vytváří v kompaktní blokové zástavbě Letné tolik potřebný poloveřejný prostor, bohužel bez jakékoliv zeleně. V projektu také není řešeno jinak praktické propojení historické a nové budovy „suchou nohou“, což bylo nedávno v praxi řešeno propojením historické a nové budovy Národního muzea formou podzemní chodby.

Zároveň přeložením trasy průjezdné automobilové dopravy za muzejní areál, do ulic Letohradská a U letenského sadu, uvolňuje zatím chaoticky využívanou obdélnou plochu před oběma muzejními budovami pro případné velkorysé řešení veřejného prostoru téměř celoměstského významu. Takový prostor, ohraničený z jihu hmotou vzrostlé zeleně, do kterého by se zároveň obracela vstupní průčelí obou kulturních institucí, by mohl být také vhodným místem pro instalaci atraktivních rozměrných exponátů ze sbírek obou muzeí.

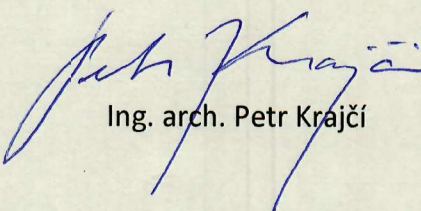
Architektonické a provozní řešení

S proporčně vyváženým hmotovým řešením nové budovy úzce souvisí také podoba architektonického jazyka, použitého posluchačem pro vnější plášť nové budovy. Možná instinktivně navazuje na vyváženou kompozici svislých a vodorovných prvků a ploch jižního průčelí Babuškovy budovy s vertikálami zvýrazněným středem, kombinovaným s horizontálami oken výstavních sálů. Proříznutí kubusu nové budovy několikapodlažní prosklenou halou vnáší do veřejného prostoru transparentci, zvýrazňující charakter veřejné budovy. Poněkud diskutabilní je umístění hlavního vjezdu do velkokapacitních veřejných garáží do ulice u Letenského sadu, která by se po přesunutí průjezdné automobilové dopravy patrně stala velmi frekventovanou lokální dopravní tepnou.

Proporce a strukturování okenních otvorů, sdružených na jednotlivých průčelích do větších ploch nepůsobí přes různorodost typů oken chaoticky, ale víceméně harmonicky. Propsání poměrně výrazného rastru betonového nosného skeletu do průčelí a jeho vyplnění cihelným zdívem s přiznanými spárami však nepovažuji za příliš vhodné k okolnímu prostředí stabilizované městské čtvrti s převažujícími monochromatickými průčelími okolních domů. V tomto směru působí řešení navržené ve studii svou jednoduchostí a větší razancí podle mého názoru vhodněji.

Program nové budovy v zásadě odpovídá očekávaným provozním potřebám muzea, půdorysy jsou řešeny velkoryse, v jednoduchých provozních liniích a návaznostech. Některá dílčí řešení však neodpovídají v současnosti převládající koncepci muzeí jako bezpečného prostoru pro správu a prezentaci sbírek, s regulovaným vstupem veřejnosti do provozních prostor instituce. V případě posuzované práce jde například o umístění sociálního zařízení pro pronajimatelné dílny do zóny vnitřních prostorů instituce. V praxi by oddělení provozů pro veřejnost a interních prostorů instituce bylo patrně mnohem razantnější. Drobnějším nedostatkem je také pouze jediná úniková cesta z horního patra veřejných garáží směrem do veřejného prostoru. Řešení architektonicko-stavebních detailů bohužel nespadá do oblasti, ke které se mohu zcela kompetentně vyjádřit, ale jejich propracovanost svědčí o péči, která jim byla posluchačem věnována.

18. června 2019

Ing. arch. Petr Krájčí